

ДИВЕРСИФІКУВАННЯ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

© Х.В. Дрималовська, 2014

В сучасному світі для кожного підприємства будь-якого галузевого спрямування важливим є постійний розвиток. Цей розвиток є можливим за умови здійснення експортно-імпоротної діяльності, яка водночас сприяє модернізуванню виробництва на підприємстві через застосування інноваційних розробок, сучасного обладнання тощо.

Реалізування експортно-імпоротної діяльності на підприємстві передбачає пошук закордонних партнерів, визначення асортименту і номенклатури товарів, їх ціни, термінів постачання та ін. Експортна діяльність підприємства передбачає виробництво товарів відповідної якості, наявність кваліфікованого персоналу, ефективної маркетингової політики тощо. Імпортна діяльність передбачає вибір надійних постачальників необхідної сировини (враховуючи якість, ціну, терміни постачання), від якої залежатиме виробництво продукції та ін [1, с. 202].

З метою розвитку експортно-імпоротної діяльності вітчизняних виробників та підвищення їх конкурентоспроможності на міжнародному рівні доцільно застосовувати таку маркетингову стратегію як диверсифікування.

Доцільно зазначити, що диверсифікування трактують як «освоєння виробництва нових товарів (послуг), освоєння нових товарних ринків, розширення діяльності шляхом переходу у нові сфери (як пов'язані так і не пов'язані з основними видами діяльності підприємства)» [2, с. 41]. Така стратегія дає підприємству можливість бути фінансово стабільним і стійким у довгостроковій перспективі, отримувати прибуток [2].

При диверсифікуванні експорту відбувається розширення номенклатури, асортименту товарів і послуг, що експортують, з метою забезпечення кращих умов функціонування через можливі зміни кон'юнктури ринків, валютного курсу тощо [3, с. 33]. Для підприємства диверсифікування імпорту означає збільшення кількості постачальників різноманітних матеріалів, комплектуючих та ін.

Науковці зазначають два напрями реалізації диверсифікування експорту [4, с. 4]:

- інноваційне диверсифікування – розвиток інноваційного бізнесу, створення високотехнологічної продукції, перехід до наукомістких виробництв тощо. Все це зумовлює раціональне використання ресурсів і можливість експортувати готову продукцію;
- інерційне диверсифікування – оновлення структури експорту товарами і послугами, що є необхідними на світовому ринку. Ефективність реалізування такого напрямку диверсифікування залежить від відповідної державної системи підтримки експортної діяльності.

На основі опрацювання літературних джерел [1-4] можна зробити висновок, що диверсифікування – ефективна стратегія реалізації експортно-імпоротної діяльності на підприємстві, яка сприяє постійному вдосконаленню виробництва.

1. Губіна М.І. *Організація експортно-імпорتنних операцій на підприємстві та шляхи її удосконалення* / М.І. Губіна // *Вісник Хмельницького національного університету*. – 2009. - № 5. – С.202-204. 2. Стадник В.В. *Стратегія диверсифікації в управлінні міжнародною конкурентоспроможністю підприємства: [монографія]* / В.В. Стадник, М.А. Йохна, Г.О. Соколюк // - Хмельницький : Гонта, 2013. - 199 с. 3. Загородній А.Г. *Зовнішньоекономічна діяльність: Термінологічний словник* / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк. – К.: Кондор, 2006. – 168 с. 4. Чернова Т.Б. *Об оценке региональной диверсификации экспорта* / Т.Б. Чернова, И.Н. Васютченко // *Вестник Таганрогского института управления и экономики*. – 2009. - № 1. – С. 3-7.